

STANOWISKO KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA z 24 stycznia 2020 r. w związku z uchwałą składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z 23 stycznia 2020 r.

Krajowa Rada Sądownictwa jako organ stojący na straży niezależności sądów i niezawisłości sędziów ma obowiązek wesprzeć sędziów, których pozycja została zagrożona w sposób przekraczający kompetencje przyznane centralnym organom Państwa na mocy Konstytucji RP. Dlatego stwierdza, co następuje.

1. Na mocy art. 180 ust. 1 i 2 Konstytucji RP sędziowie, od momentu powołania ich przez Prezydenta RP są nieusuwalni, co nie budzi wątpliwości nie tylko w związku z fundamentalnymi założeniami ustrojowymi naszego Państwa, lecz także wynika jednoznacznie z tezy 133 wyroku TSUE z 19 listopada 2018 (sygn. C-585/18, C-624/18 i C-625/18).
2. Jakikolwiek działania zmierzające do pozbawienia Prezydenta RP wskazanej prerogatywy są działaniami wprost łamiącymi zasadę niezawisłości sędziego. Nawet akt rangi ustawy nie może złamać tej konstytucyjnie przyznanej sędziemu gwarancji. Tym bardziej nie może to zostać dokonane mocą wyroku, a nawet uchwały sądu.
3. Jedynym wyjątkiem jest złożenie sędziego z urzędu lub zawieszenie w urzędowaniu na mocy orzeczenia sądu dyscyplinarnego, w sprawie indywidualnej, w odniesieniu do osoby konkretnego sędziego, co przewidział wyraźnie ustawodawca.
4. W związku z tym sędzia, co do którego nie wydano orzeczenia o złożeniu go z urzędu lub zawieszeniu go w urzędowaniu nie ma uprawnienia do powstrzymania się od orzekania i wykonywania obowiązków służbowych.